

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน รักษาความสุขไว้อย่างสม่ำเสมอที่ลูกได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิด และเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้าน ความทุกข์ทรมานของกรรมจะยังคงอยู่อีกเพียงไม่กี่วันเท่านั้นในเวลานี้
- คำถาม:** ลูกๆ ที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาปให้ความใส่ใจอย่างมากกับประเด็นใดเพื่อที่จะอยู่อย่างปลอดภัยจากการกระทำที่เป็นบาป?
- คำตอบ:** ให้ความใส่ใจว่าลูกไม่มีวันที่จะกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง สำนึกที่เป็นร่างคือรากเหง้าของการกระทำที่เป็นบาปทั้งหมด ดังนั้น จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอช้าแล้วช้าเล่า ลูกได้รับผลของกรรมทั้งดีและไม่ดีอย่างแน่นอน ในเวลาสุดท้ายจิตสำนึกของลูกจะก่อดรณลูก ดังนั้นเพื่อที่จะทำให้ภาระของบาปในชาติเกิดนี้ของลูกเบาบางลง จงบอกทุกสิ่งกับพ่ออย่างซื่อสัตย์มาก

โอม ซานติ จุดหมายปลายทางที่ยิ่งใหญ่ที่สุดก็คือจุดหมายปลายทางของการจดจำระลึกถึง หลายคนใส่ใจต่อการรับฟังความรู้เท่านั้น เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะเข้าใจความรู้นี้ ลูกเพียงแค่ต้องเข้าใจวงจรของ 84 ชาติเกิดและกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ไม่มีสิ่งใดมากไปกว่านี้ในสิ่งนั้น ลูกๆ เข้าใจว่าลูกทั้งหมดคือผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ไม่ใช่ว่าลูกนั้นจะตัดคอใครบางคนด้วยกงจักรอย่างที่พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่ากฤษณะทำ ลักشمมีและนารายณ์คือรูปที่เป็นคู่ของวิษณุ พวกเขาฝึกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองหรือไม่? ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงได้แสดงกฤษณะพร้อมกับกงจักร? มีวารสารที่มีภาพเช่นนั้นของกฤษณะอยู่มากมาย พ่อมาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ท่านไม่ได้ตัดคอปีศาจด้วยกงจักร ปีศาจคือคนที่มิจฉธรรมาชาติที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจ แต่ไม่เช่นนั้นมนุษย์ก็เป็นมนุษย์ ไม่ใช่ว่าท่านจะฆ่าทุกคนด้วยกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง มองดูที่ภาพต่างๆ ทั้งหมดที่พวกเขาได้สร้างขึ้นในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ลูกๆ ต้องรู้จักทั้งวงจรและละครที่สมบุรณ์ เพราะทุกคนคือนักแสดง นักแสดงที่มีขีดจำกัดเหล่านั้นทั้งหมดรู้จักละครของเขา ละครนี้ไม่มีขีดจำกัด ไม่สามารถที่จะอธิบายสิ่งนี้ในรายละเอียดได้ ละครเหล่านั้นคงอยู่เป็นเวลาสองชั่วโมง รายละเอียดของบทบาทของแต่ละคนนั้นเป็นที่รู้จัก ที่นี้เป็นเรื่องของการรู้ 84 ชาติเกิด พ่ออธิบายแล้วว่า: พ่อเข้ามาในพาหนะของบราห์มา ต้องมีเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของบราห์มาด้วยเช่นกัน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่สามารถเข้าไปสู่สติปัญญาของมนุษย์ พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งว่ามี 8.4 ล้านชาติเกิดหรือ 84 ชาติเกิด พ่อพูดว่า: พ่อบอกเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของลูกแก่ลูก หากจะเป็น 8.4 ล้านชาติเกิด ก็จะใช้เวลายาวนานที่จะบอกได้ ลูกรู้ทุกสิ่งภายในหนึ่งวินาที นี่คือเรื่องราวของ 84 ชาติเกิด เราได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดอย่างไร? หากจะเป็น 8.4 ล้านชาติเกิดก็จะเป็นไปไม่ได้ที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นในหนึ่งวินาที ไม่ได้มี 8.4 ล้านชาติเกิด ลูกๆ ควรมีความสุขที่ลูกที่ตอนนี้นี้ลูกได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดแล้ว และเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้าน อีกเพียงไม่กี่วันเท่านั้นของการทุกข์ทรมานของกรรมที่หลงเหลืออยู่ ได้มีการแสดงให้ลูกเห็นวิธีการที่จะเผาบาปของลูก และวิธีที่ลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก พ่ออธิบาย: เขียนบาปทั้งหมดที่ลูกได้เคยทำมาในชาติเกิดนี้ให้แก่บาบาแล้วภาระของลูกก็จะเบาบาง ไม่มีลูกคนใดสามารถเขียนถึงบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกได้ การกระทำที่เป็นยังคงมีการทำกันต่อไป ตั้งแต่อาณาจักรของราวันได้เริ่มขึ้น การกระทำก็ได้กลายเป็นบาป ในยุคทองของการกระทำเป็นกลาง พระเจ้าพูด: พ่ออธิบายแก่ลูกถึงปรัชญาของกรรมกรรมที่ไม่ดีและกรรมที่เป็นกลาง ยุคของผู้เอาชนะบาปเริ่มต้นด้วยลักشمมีและนารายณ์ สิ่งนี้ชัดเจนอย่างมากในภาพของบันได ประเด็นเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ ลูกๆ เข้าใจถึงความลับของอาณาจักรสุริยวงศ์และจักรวรรดิ และลูกคือผู้เดียวกันอย่างไร พวกเขาได้ทำภาพมากมายของสัญลักษณ์ที่มีรูปที่หลากหลายแต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งนั้นได้ จะต้องมีคนบางคนที่อยู่เหนือขึ้นไปจากบราห์มาที่ได้สอนพวกเขาใช้ไหม? หากครูได้สอนเขา แล้วก็จะไม่ได้มีเพียงสาวกเดียว พ่อพูดว่า: ลูกต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ และบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้ที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย ลูกวนไปรอบวงจรนี้หลายต่อหลายครั้ง ลูกก็จะยังคงผ่านวงจรนี้ต่อไป ลูกคือนักแสดงที่รอบด้าน ไม่มีใครอื่นเล่นบทบาทตั้งแต่ตอนเริ่มต้นถึงตอนสิ้นสุด พ่ออธิบายแก่ลูกเท่านั้น ลูกก็รู้ด้วยเช่นกันว่าผู้คนของศาสนาอื่นๆ มาในเวลานั้นๆ ในขณะที่ลูกนั้นมีบทบาทรอบด้าน ลูกจะไม่พูดว่าชาวคริสต์เดียนมีชีวิตอยู่ในยุคทอง พวกเขาอยู่ในช่วงกลางของยุคทองแดง ความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เท่านั้นและลูกก็สามารถที่จะอธิบายความรู้นี้แก่ใครก็ตาม ไม่มีใครอื่นรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก พวกเขาไม่รู้จักรักผู้สร้าง ดังนั้นพวกเขาจะสามารถรู้เกี่ยวกับสิ่งสร้างได้อย่างไร บาบามีบอกลูกให้พิมพ์สิ่งที่มีศีลธรรมจรรยาเหล่านี้และโปรยสิ่งพิมพ์นี้ในทุกๆ ที่จากเครื่อง

บิน นั่งและเขียนเกี่ยวกับประเด็นและหัวข้อเหล่านี้ ลูกบางคนก็พูดว่าพวกเขาไม่มียานรับใช้ที่จะทำ บาบาสอบว่า: มียานรับใช้มากมายที่จะทำ ลูกสามารถนั่งในสันโดษที่นี่และทำงานนี้ได้ ลูกต้องปลุกองค์กรใหญ่ทั้งหมดและกิตะพาทซาลา ฯลฯ ลูกต้องให้สาสน์แก่ทุกคน: นี่คือนยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด ผู้ที่รู้จักจะเข้าใจได้อย่างเร็วมาก การก่อตั้งโลกใหม่และการทำลายล้างโลกเก่านั้นต้องเกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน ในยุคทองมนุษย์สูงส่ง ที่มนุษย์ไม่บริสุทธิ์และมีธรรมชาติที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจ บาบาสอบด้วยเช่นกันว่าผู้คนมากมายไปอาบน้ำที่กุ่มภาเมล่า ทำไมพวกเขาถึงไปอาบที่นั่น? เพราะพวกเขาต้องการที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ไปที่ใดก็ตามที่ผู้คนไปอาบน้ำและทำงานรับใช้ที่นั่น อธิบายให้กับผู้คนว่าน้ำไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกมีภาพด้วยเช่นกัน ไปที่กิตะพาทซาลาและแจกแผ่นพับเหล่านี้ ลูกบางคนก็ร้องของานรับใช้ที่จะทำ นั่งและเขียนว่าพระเจ้าแห่งกิตะคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวาและไมโซศรีกฤษณะ เขียนคำยกย่องชีวประวัติของท่านและเขียนชีวประวัติของชีวาบาบาด้วย และจากนั้นพวกเขาก็สามารถตัดสินใจได้ด้วยตัวเอง เขียนประเด็นลงไปด้วยเช่นกันว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือใคร แล้วแสดงความแตกต่างระหว่างชีวาและชังการ์ และอธิบายว่าชีวาแยกจากชังการ์อย่างไร บาบาสอบด้วยเช่นกันว่า: วงจรนั้น มี 5,000 ปี มนุษย์ใช้ 84 ชาติเกิด ไมโซ 8.4 ล้านชาติเกิด เขียนประเด็นหลักเหล่านี้สั้นๆ เพื่อที่จะสามารถไปรยแผ่นพับลงมาจากเครื่องบินได้และลูกก็จะสามารถอธิบายด้วยแผ่นพับเหล่านั้นเช่นกัน เป็นสิ่งที่ชัดเจนในภาพของวงจรที่ศาสนานั้นๆ ได้มีการก่อตั้งขึ้นในเวลานั้นๆ ลูกควรจะมีภาพของวงจรนี้ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกสามารถพิมพ์ปฏิทินที่มีรูปภาพ 12 ภาพหลักซึ่งสามารถให้ความรู้ทั้งหมดได้และแล้วงานรับใช้ก็จะสามารถเกิดขึ้นได้อย่างง่ายดาย ภาพเหล่านี้มีความสำคัญอย่างแท้จริง นั่งและเขียนว่าลูกต้องสร้างภาพอะไร และลูกต้องเขียนประเด็นอะไรลงไปในภาพเหล่านั้น ลูกกำลังเปลี่ยนโลกเก่านี้ในทางที่แผ่ตัว ลูกคือนักรบนิรนาม ไม่มีใครรู้จักลูก บาบาสอบตัวและความรู้ก็ยิ่งแผ่ตัว ไม่มีการสร้างคัมภีร์ใดๆ จากสิ่งนั้น ผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นๆ มีการพิมพ์คัมภีร์ไบเบิลของพวกเขา ฯลฯ ซึ่งผู้คนก็ยังคงอ่านกันต่อไป แต่ละคนก็มีการตีพิมพ์คัมภีร์ของตัวเอง ของลูกได้มีการตีพิมพ์ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ได้มีการตีพิมพ์ในปัจจุบันเพราะคัมภีร์ทั้งหมด ฯลฯ กำลังจะถูกทำลายในเวลานี้ ปัจจุบันลูกต้องมีการจดจำระลึกถึงในสติปัญญาของลูก พ่อมีความรู้ในสติปัญญาของพ่อด้วยเช่นกัน พ่อไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ พ่อเต็มไปด้วยความรู้ ผู้คนคิดว่า“ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้”หมายถึงผู้ที่ล่วงรู้สิ่งที่อยู่ในหัวใจของแต่ละคน ที่พระเจ้าเห็นทุกสิ่งและเหตุนี้เองท่านจึงให้ผลของการกระทำ พ่อพูดว่า: สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ไม่ว่าลูกจะทำบาปอะไรก็ตามในละคร, ก็ยังคงมีการลงโทษต่อไป ลูกต้องได้รับผลตอบแทนของกรรมดีและไม่ได้อย่างแน่นอน ไม่มีอะไรเขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับเรื่องนี้ มนุษย์เข้าใจว่าพวกเขาได้รับผลของการกระทำในชาติเกิดถัดไปอย่างแน่นอน ในช่วงวาระสุดท้ายของพวกเขาจิตสำนึกก็จะกัดกร่อนพวกเขาอย่างมากสำหรับบาปต่างๆที่พวกเขาได้ทำลงไป พวกเขาจดจำทุกสิ่ง การกระทำของลูกเป็นเช่นไรชาติเกิดที่ลูกได้รับก็เป็นเช่นนั้น เวลาลูกกำลังจะกลายเป็นผู้เอาชะบาป ดังนั้นจึงไม่ควรกระทำบาปใดๆ กิเลสที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการมีสำนึกที่เป็นร่าง บาบาสอบลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าให้กลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ บาปที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการไต่ถามของตัณหาหาคะ เป็นสิ่งนี้เองที่สร้างความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ เหตุนี้เองชั้นยาสซีจึงกล่าวว่าความสุขเป็นเหมือนมุลกา ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ที่นั่น ที่นี้มีแต่ความสุขและความทุกข์เท่านั้น เหตุนี้เองชั้นยาสซีจึงมีการวางเฉย อย่างไรก็ตามพวกเขาเข้าไปในป่า การวางเฉยของพวกเขามีขีดจำกัด ในขณะที่การวางเฉยของลูกไม่มีขีดจำกัด นี่คือนโลกที่สกปรก ทุกคนพูดว่าบาบาได้โปรดมาและจัดความสุขของเราและประทานความสุขให้แก่เรา เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้จัดความสุขและเป็นผู้ประทานความสุข มีเพียงลูกๆเท่านั้นที่เข้าใจว่ามีอาณาจักรของเหล่าเทพในโลกใหม่ ไม่มีรูปแบบใดของความทุกข์ที่นั่น เมื่อใครบางคนออกจากร่างของเขา ผู้คนก็จะบอกว่าเขาได้กลายเป็นผู้อาศัยในสวรรค์ อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ไม่เชื่อว่าตนเองนั้นอยู่ในนรกหรือว่าพวกเขาสามารถไปสวรรค์ได้เมื่อพวกเขาตาย คนที่ตายไปแล้วจะไปสวรรค์หรือจะกลับมาที่นี่ในนรก? พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย ลูกจะสามารถอธิบายความลับของทั้งสามพ่อให้แก่ทุกคน ทุกคนสามารถเข้าใจเกี่ยวกับสองพ่อ: พ่อทางโลกและเหนือโลก พ่อที่สามคือพระชาบิดาบรรพมาพ่อทางจิตที่มีอยู่ในยุคบรรจบพบกัน บรรพมาเป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน พรหมณ์เหล่านั้นไม่ใช่สิ่งสร้างที่เกิดขึ้นมาจากปากของบรรพมา พวกเขาเข้าใจว่าบรรพมามีอยู่จริงซึ่งเป็นเหตุให้พวกเขาบอกว่า “ขอคารวะต่อบรรพมาผู้ที่จะกลายเป็นเทพ” พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาพูดถึงใครและพวกเขามองถึงบรรพมาคนไหน ลูกคือบรรพมาที่เป็นของยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด พวกเขาเป็นของยุคเหล็ก นี่คือนยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด เมื่อลูกเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพ เวลานั้นศาสนาเทพกำลังมีการก่อตั้ง ลูกๆ ต้องซึมซับประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดแล้วก็ทำงานรับใช้ ในช่วงเวลาของการบวชวิญญูและการให้อาหารแก่จิตวิญญูที่จากไป พวกเขาจะเชิญนักบวชพรหมณ์ ลูกสามารถพูดคุยกับพวกเขาและบอกพวกเขาว่า: “เราสามารถทำให้ท่านกลายเป็นบรรพมาที่แท้จริงได้” ตอนนี้เดือนพิเศษของการให้อาหารจิตวิญญูที่จากไปแล้ว ต้องมีการทำสิ่งนี้อย่างมีไหวพริบดี ไม่เช่นนั้นจะมีการกล่าวว่าหลังจากที่ผู้คนไปที่บรรพมากุมาริพวกเขาก็หยุดที่จะทำทุกสิ่ง ลูกต้องไม่ทำสิ่งใดที่ทำให้ใครไม่พอใจ ลูกสามารถ

ให้ความรู้ได้อย่างมีไหวพริบดีดี บราห์มินเหล่านั้นจะมาอย่างแน่นอน และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะสามารถให้ความรู้แก่พวกเขาได้ ลูกสามารถทำงานรับใช้พราหมณ์ทางโลกได้มากมายในเดือนนี้ บอกพวกเขาว่า: “พราหมณ์คือลูกๆ ของประชาบิดาพราห์มา บอกเราสิว่าใครเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาพราหมณ์” ลูกสามารถให้ประโยชน์กับพวกเขาขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ผู้คนที่ไปจาริกแสวงบุญที่อัมมถาจะไม่สามารถเข้าใจได้มากนักจากสิ่งที่มีการเขียนไว้ นั่งที่นั่นและอธิบายให้กับพวกเขา: เราจะบอกท่านถึงเรื่องราวที่แท้จริงของอัมมถา มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าอัมมถา อัมมถาหมายถึงผู้ที่ก่อตั้งดินแดนแห่งความเป็นอมตะ แผ่นดินนั้นคือยุคทอง ให้รับใช้พวกเขาด้วยวิธีนี้ ลูกต้องเดินเท้าไปที่นั่น ไปที่นั่นและอธิบายให้กับคนที่ดีและมีชื่อเสียง ลูกยังสามารถให้ความรู้แก่ชนชาติอื่นเช่นกัน ลูกคือผู้ให้คุณประโยชน์ต่อทั้งโลก สติปัญญาของลูกควรมีความซาบซึ้งที่ลูกกำลังนำคุณประโยชน์มาให้กับทั้งโลกด้วยการทำตามศรัทธา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เมื่อลูกมีเวลาจนวนั่งในสันโดษและไตร่ตรองประเด็นที่ดีของความรู้ จากนั้นก็เขียนเกี่ยวกับประเด็นเหล่านั้น คิดหาวิธีที่จะให้สาสน์แก่ทุกคนและทำอย่างไรที่จะให้ทุกคนได้รับคุณประโยชน์
2. เพื่อที่จะอยู่อย่างปลอดภัยจากการกระทำที่เป็นบาป จมิจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกต้องไม่ทำกรรมที่เป็นบาปอีกต่อไป บอกบัพพาดาอย่างซื่อสัตย์เกี่ยวกับบาปที่ลูกได้ทำไปในชาตินี้

พร: ขอให้ลูกมีความสุขและมีชัยชนะอย่างสม่าเสมอและสัมผัสกับความพอใจโดยการกลับมาเต็มเปี่ยมและสมบูรณ์พร้อม ผู้ที่เต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมดจะมีความพอใจอย่างสม่าเสมอ ความพอใจหมายถึงความเต็มเปี่ยม พ่อเต็มเปี่ยมดังนั้นท่านจึงได้รับการยกย่องว่าเป็นมหาสมุทร ในท่านองเดียวกันลูก ๆ ก็กลายเป็นจ้าวมหาสมุทรนั้นคือลูกเต็มเปี่ยมและเฝ้าแต่ร่ายร่ำอย่างมีความสุขอย่างสม่าเสมอ ไม่มีอะไรนอกจากความสุขภายในตัวลูก เพราะลูกเองเต็มเปี่ยมลูกจึงไม่ถูกรบกวนจากผู้ใด ลูกจะสัมผัสว่าความสับสนหรืออุปสรรคใดๆนั้นเป็นเกม และปัญหาใด ๆ ก็ตามจะกลายเป็นความบันเทิง เนื่องจากสติปัญญาของลูกมีความศรัทธา ลูกจึงมีความสุขและมีชัยชนะอย่างสม่าเสมอ

คติพจน์: อย่าได้หวาดกลัวต่อสถานการณ์ที่เปราะบาง เรียนรู้บทเรียนจากสิ่งเหล่านั้นและทำให้ตัวลูกเองเข้มแข็ง

*** โอม ขานติ ***